

HIÁNYZIK NAGYON

*Kötelező dolgaim végzem rendre,
de néha belenevet a szívembe.*

*Szétnézek többször vacsora közben,
mint az ébredő, ha magára dőbben.*

*Lenge ruhát látok a kirakatban,
s rámtámad a szeme aranynyilakkal.*

*Szabad óráimba fényt akar hozni.
Hiányzik nagyon, csak hogy nem tudom, ki.*

Mohácsi Imre

Szomorú arató

*Fáradtan dőlök a kasza nyelére,
fordul a föld, alkonyatra hajlik.
Mélységes a csend — a szél is alszik s csak a
por hintázik a
lebukó nap
aranyló kódében.
Ott messze, hol most
elmerült a nap, tudom
városok vannak és
égő gyémánthegek, meg
pálmaligetek, hol
forr, bugyborékol az erő — az élet.
Még nem láttam őket, csak
Olvastam róluk,
Kispadkán ülve, téli estéken. —
Elnemért vággyal arrafelé nézek, de a
mindennapok egyhangú közönye,
fekete fátylát borítja
sóvárgó szememre.*